

Pécs – városnézés

Szerencsés helyzetben voltak azok a zöldruhások, akik a 6. számú programot választották. A rendőri felvezetésnek köszönhetően a kétbusznyi résztvevő pár perc alatt elérte Pécs Budai vám nevű városrészét, így a melegítő kitöltésére is alig akadt idő, miközben a pécsi idegenvezetők az elszuhanó nevezetességeket ismertették jó tempóban és alapos szakmaisággal.

Első megállónk a Pécsi Orgonaépítő Manufaktúra Kft. telephelye volt. Pécs hagyományosan az orgonaépítők egyik nemzetközileg is elismert központja. A korábbi Angster márkanév sokakban összeforr az alázatos, de mégis magas szintű orgonaépítéssel, a minőséggel, az elhivatottsággal. Bár a jelenlegi szakemberek nem örökösei a korábbi jó hírű pécsi családnak, munkájukat minden kontinensen ismerik.

A látogatók a fémöntődében kezdtek, ahol a helyi vezetők a fémsípokhoz használatos fémek síkontésével kezdte a cég ismertetését. A külföldi alpanyagból öntött lapokat hengerítették, majd alapos szakmaisággal tökéletes csövekké formálták, végül forrasztották. A csövek átmérője, illetve a szomszédos műhelyben készült síprész határozza meg a későbbiekben a hangmagasságot.

Rövid séta után a manufaktúra faipari részét értük el, ahol a faillat már ismerős volt. Ebben az üzemszobában készülnek a hagyományos orgonák fasípjai, a szele-

pek, a levegőszekrények. Egy eredeti orgonában több a fa, mint a fém. A fasípok kevésbé sérülékenyebbek, mint a fémsípok, amelyeket szabad volt kézbe venni, megfűjni. Mindenhol a nyugodt alkotómunka elemei, rend, tisztaság, félkész és késztermékek. Élmeny volt megsimogatni, megnyomkodni, a Mecsek erdeiből származó juharból és cseresznyéből készült orgonákat, amelyek egyikén Schmotzer Andás egy rövid selmeci nótát is eljátszott. A manufaktúra 35 fővel üzemel, amelyből öt fő a vezető és adminisztrátor, a többiek hivatásos orgonaépítő szakmunkások, öntészek, asztalosok. Az üzemet inkább a szakma iránti szeretet, a hagyomány élteti, mintsem a maximális profit, hiszen a mai elektronikus orgonák, zeneladák, hangszerek tömegtermelése nagy konkurencia számukra.

Méltó hely volt a délutáni program megkoronázására a borkóstoló a püspöki pincészetben, majd a Dóm Múzeumban rendezett vendégvárás, ahol a *Bachman Zoltán* tervei alapján épült új épületben mutatják be az 1880-as években, a székesegyház átépítésekor fel-

színre került töredékeket, faragványokat, illetve a Püspökvár területén kiásott más egyházi épületek alapfalai között talált angyal- és apostolszobrokat. Itt fogyasztottuk el a délutáni uzsonnát, frissítőket. A kenyérlángos osztatlan sikert aratott, többen érdeklődtek a receptje iránt.

A figyelem a 2010-es kulturális fővárossal kapcsolatos tudnivalók ismertetése után a székesegyház, az egyházi élet, Janus Pannonius, a püspökök, az öke-resztény sírkamrák felé fordult. A látogatók egyik fele az altemplomot, a másik a kincstárat és a restaurálás alatt álló felső szintet csodálta meg. Az idegenvezetés révén minden részletre kiterjedő, teljes képet kaphattunk az előző évszázadok pécsi állami és egyházi életéből, szimbólumokból, egyházi szokásokból. A két csoport helyet cserélt, majd felfrissülésként rövid sétára került még sor a székesegyház előtti téren, ahol a vezetők a pécsi múzeumokat ismertették röviden. Szerencsére székhelyünk bővelkedik jelentős gyűjteményekkel, teret és lehetőséget adva számtalan kulturális rendezvénynek, eseménynek.

Záró aktusként a Janus Pannonius utcában lévő „örökszerelem-lakat” gyűjteményt csodáltuk meg. Egyes vélemények szerint nagyobb részt képviseltek az anyósok száját féken tartó záruk, de ebben nem született egyezés.

A 6. program résztvevői este hat órakor – a programnak megfelelően – elindultak a Tettyére, az emlékmű avatására.

Németh Rudolf

